

จิวป่า

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Bombax anceps* Pierre var. *anceps*

ชื่อพื้นเมือง จิวป่า (นครราชสีมา, ประจวบคีรีขันธ์, ภาคใต้); ไกร (เชียงใหม่);
นุ่นป่า (ภาคกลาง); จิวป่าดอกขาว, จิวดอกขาว, ไกร (ภาคเหนือ)

ชื่อวงศ์ BOMBACACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น จิวป่าเป็นไม้ต้นขนาดใหญ่ ผลัดใบ สูง 20 – 30 เมตร โคนต้นมักเป็น
พุ่ม ลำต้นเปลาตรง มีหนามแหลมตามลำต้นและกิ่ง กิ่งเรียงเวียนและ
เกือบตั้งฉากกับลำต้น เรือนยอดโปร่ง

ใบ ใบประกอบแบบนิ้วมือ มีใบย่อย 5 – 7 ใบ ใบย่อยรูปรี ปลายใบเรียว
แหลม โคนใบสอบ แผ่นใบหนา ผิวใบเกลี้ยงทั้งสองด้าน

ดอก ดอกเป็นดอกเดี่ยวหรือออกเป็นกระจุก ๆ ละ 2 – 3 ดอก ตามปลายกิ่ง
ก้านดอกสั้น กลีบเลี้ยงเป็นรูปถ้วย สีเขียว กลีบดอกสีขาว ออกดอกเดือน
มกราคม – กุมภาพันธ์

ผล ผลรูปทรงกระบอก ผิวแข็ง ผลแก่สีน้ำตาลดำ แก่จัดแตกตามรอย
ประสาธน์ เมล็ดเล็กรูปกลม สีดำ ห่อหุ้มด้วยขนคล้ายปุยฝ้ายสีขาว ออก
ผลเดือนกุมภาพันธ์ – เมษายน

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินไม่อุ้มน้ำ

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูร้อน และเก็บดอกแห้งไว้รับประทานตลอดปี

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ดอกสดหรือแห้ง ลวกหรือต้ม รับประทานเป็นผักกับน้ำพริก
หรือใส่ผสมกับน้ำยาขนมจีน ที่รู้จักกันทั่วไปคือ “ขนมจีนน้ำเงี้ยว”

รส หวาน ฝาดเย็น

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด และปักชำ